

[Thorkil Kristensen.]

er fastsat af lovgivningen, og specielt opretter vi jo ikke bemyndigelser for andre statsinstitutioner til at gribe ind på de områder, som traditionelt og lovmæssigt er forbeholdt de pågældende statsinstitutioner. Hvad ville man sige, hvis vi gav et andet statsorgan bemyndigelse til at foretage operationer inden for statsbanernes område? Det ville man ikke finde rimeligt, og det er heller ikke rigtigt at gøre det for nationalbankens vedkommende. Det er så meget mere uklogt at gøre det på dette område, som pengeforholdene er psykologisk ømfindtlige. Man kan mærke, at bankerne er nervøse for, hvad der nu kan ske. Hvis finansministeren f. eks. efter et samråd med nationalbanken, hvor de to parter ikke bliver enige, foretager betydelige opkøb af statsobligationer, kan banken til gengæld se sig nødsaget til at være forsigtigere i sin belåningspolitik over for enkelte private banker, og det er naturligvis uheldigt.

Efter at jeg har stillet dette underændringsforslag, har det nu stået i bladene, at finansudvalget har modtaget en skrivelse fra nationalbanken om de samme forhold. Jeg havde naturligvis ikke noget kendskab til, at en skrivelse af dette indhold ville komme frem, men er selvfølgelig meget tilfreds med, at den ligger på de samme linjer som mit ændringsforslag. Jeg henstiller, at denne skrivelse i sin fulde ordlyd optrykkes og omdeles til folketingets medlemmer som et ekstra bilag til finansudvalgets tillægsbetænkning. Det er urigtigt, at den kun skal være kendt i sin helhed af finansudvalgets medlemmer, men af den øvrige befolkning kun gennem korte udtog i bladene.

Må jeg ikke understrege, at beløbet de 250 mill. kr., som ændringsforslag nr. 496, derfor også mit underændringsforslag, angår, naturligvis er et skøn. Der er ingen, der kan vide i øjeblikket, hvor stort det meget omtalte kasseoverskud vil blive, men der vil altid være mulighed for at ændre et sådant beløb gennem forslag på tillægsbevillingsloven. I øvrigt er det ikke afgørende, hvor meget man afbetaler på en sådan forskrivning i nationalbanken, fordi det kasseoverskud, der måtte blive, også i øvrigt automatisk går ind i banken, dog

blot på den løbende konto. Det afgørende er, at man ikke nu skaber uro på vort penge- og kapitalmarked. Nationalbanken vil sikkert selv være i stand til at skønne over, i hvilket omfang der vil være grund til at støtte obligationsmarkedet eller penge- markedet gennem køb og belåning. Det behøver vi ikke at diskutere her. Skulle der blive anledning til det, kan man altid tage sagen op til diskussion med nationalbanken på et senere tidspunkt.

Den taletid, jeg har, tillader mig ikke at gå nærmere ind på de øvrige ændringsforslag. Jeg vil stemme imod de af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag. Med hensyn til de mange ændringsforslag i tillægsbetænkningen skal jeg nøjes med at gøre enkelte bemærkninger vedrørende nogle af de ændringsforslag, hvorom der er uenighed. En del af disse ændringsforslag vil jeg undlade at stemme for eller imod med den begrundelse, at jeg ikke har været i stand til at deltage i de afsluttende møder i finansudvalget, da jeg af forskellige grunde måtte træde ud af dette for en måneds tid siden. Finanslovsforslaget indeholder overordentlig mange enkeltheder, og det er ikke muligt for tingets medlemmer at foretage en selvstændig vurdering af disse. Finansudvalget har her større chance gennem sin grundige gennemgang, sine drøftelser med ministrene o. s. v., og det vil i virkeligheden sige, at flertallet af medlemmerne i dag må stemme i nogen grad på autoritet, på grundlag af det, man har hørt fra sine repræsentanter i finansudvalget. Dette kan vanskeligt være anderledes, men der er grund til at pege på, at sådan forholder det sig, og da jeg altså ikke har kunnet følge forhandlingerne i finansudvalget til ende, vil jeg undlade at stemme for en del af de pågældende ændringsforslag.

Jeg vil undlade at stemme vedrørende ændringsforslag nr. 395 af en anden grund. Det drejer sig om en bevilling til Mellempolkeligt Samvirkes arbejde i Mysore. Jeg mener, det er godt, at et sådant arbejde bliver udført, men jeg mener, at det ville have været klogt og rigtigt, om Mellempolkeligt Samvirke havde begrænset sit projekt sådan, at man kunne have overholdt den hidtil gældende regel om, at private midler skal finansiere halvdelen. Jeg forsøgte i sin tid i finansudvalget at opnå en